

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

III. ÚS 239/06-62

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu Juraja Babjaka a zo sudcov Eduarda Báránaya a Ľubomíra Dobríka vo veci sťažnosti E. G., Z., zastúpenej advokátom JUDr. E. Z., Advokátska kancelária, B., pre namietané porušenie jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Trenčín (predtým Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom) v konaní vedenom pod sp. zn. NM-14 C 15/2001 (pôvodne pod sp. zn. 14 C 15/2001), na neverejnom zasadnutí 3. novembra 2006 takto

r o z h o d o l :

1 . Základné právo E. G. na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj jej právo na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Trenčín (predtým Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom) v konaní vedenom pod sp. zn. NM-14 C 15/2001 (pôvodne pod sp. zn. 14 C 15/2001) p o r u š e n é b o l o .

2. Okresnému súdu Trenčín v konaní vedenom pod sp. zn. NM-14 C 15/2001 **p r i k a z u j e** konať bez zbytočných priet'ahov.

3. E. G. **p r i z n á v a** primerané finančné zadosťučinenie v sume 60 000 Sk (slovom šesťdesiat tisíc slovenských korún), ktoré jej je Okresný súd Trenčín **p o v i n n ý** vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Okresný súd Trenčín **j e p o v i n n ý** zaplatiť náhradu trov konania E. G. v sume 6 888 Sk (slovom šesťtisícosemstoosemdesiatosem slovenských korún) na účet jej právneho zástupcu, advokáta JUDr. E. Z., Advokátska kancelária B., do pätnástich dní od právoplatnosti tohto nálezu.

5. Sťažnosti E. G. vo zvyšnej časti **n e v y h o v u j e**.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením č. k. III. ÚS 239/06-15 z 11. júla 2006 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na konanie sťažnosť (z 29. mája 2006) E. G., Z. (ďalej len „sťažovateľka“), zastúpenej advokátom JUDr. E. Z., Advokátska kancelária, B., pre namietané porušenie jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Trenčín [predtým Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, (ďalej len „okresný súd“)] v konaní vedenom pod sp. zn. NM-14 C 15/2001 (pôvodne pod sp. zn. 14 C 15/2001).

Označené konanie začalo podľa právneho zástupcu sťažovateľky 5. januára 2001 na základe žaloby, ktorou sa sťažovateľka ako žalobkyňa domáhala proti obchodnej spoločnosti Z., spol. s r. o., V. (ďalej len „žalovaný“), určenia neplatnosti kúpnej zmluvy týkajúcej sa nehnuteľností v katastrálnom území Č. Spolu s návrhom na začatie konania podala sťažovateľka návrh na vydanie predbežného opatrenia, na základe ktorého okresný súd uznesením č. k. 14 C 15/01-13 z 29. januára 2001 zakázal žalovanému disponovať s nehnuteľnosťami, ktoré boli predmetom spornej kúpnej zmluvy. Následne nariadil vo veci pojednávania na 13. február 2001, 19. september 2001 a 3. december 2001. Ani v jednom z uvedených termínov okresný súd vec neprerokoval pre neprítomnosť žalovaného (resp. jeho jediného spoločníka a konateľa zároveň). Podaním zo 4. februára 2002 doplnila sťažovateľka dôvody žaloby a upravila jej petit. Okresný súd následne nariadil pojednávania na 12. február 2002, 10. apríl 2002, 12. jún 2002 a 18. september 2002. Všetky pojednávania však boli odročené bez toho, aby sa vo veci konalo z dôvodu neúčasti na strane žalovaného. Písomné vyjadrenie žalovaného k žalobe bolo okresnému súdu doručené 9. septembra 2002. V rokoch 2003 a 2004 boli nariadené termíny pojednávania na 26. február 2003, 19. máj 2003, 29. október 2003, 3. marec 2004 a 25. október 2004. Pojednávania boli opäť odročené bez toho, aby sa vo veci konalo z dôvodu ospravedlnenej či neospravedlnenej neúčasti na strane žalovaného.

Sťažovateľka podala 21. januára 2005 predsedníčke okresného súdu sťažnosť na prietahy v konaní poukazujúc na uvedené skutočnosti. Predsedníčka okresného súdu vo svojej odpovedi zo 16. marca 2005 uviedla, že nemôže zasahovať do spôsobu vedenia konania zákonným sudcom.

Pojednávania nariadené v roku 2005 sa opäť neuskutočnili z dôvodov na strane žalovaného. Taktiež pojednávanie nariadené na 16. január 2006 bolo odročené na základe ospravedlnenia sa a neúčasti spoločníka a konateľa žalovaného v súvislosti s jeho práceneschopnosťou (od 8. augusta 2005) a zdravotným stavom.

Sťažovateľka namieta, že v prípade označeného konania ide o skutkovo i právne jednoduchú vec, keď všetky podstatné okolnosti pre rozhodnutie vo veci vyplývajú

z predložených listinných dôkazov. Hoci sú procesné možnosti okresného súdu predísť obštrukcii jedného z účastníkov súdneho konania obmedzené, okresný súd v danom prípade mal a mohol na základe zistenia, že zo strany žalovaného ide o úmyselné vyhýbanie sa účasti na pojednávaní, použiť viaceré z procesných nástrojov daných Občianskym súdnym poriadkom (ďalej aj „OSP“).

Na základe vyššie uvedených skutočností sťažovateľka vo svojej sťažnosti žiadala, aby ústavný súd nálezom vyslovil porušenie jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. NM-14 C 15/2001, aby prikázal okresnému súdu konať v predmetnej veci bez zbytočných prietahov, priznal sťažovateľke primerané finančné zadosťučinenie v sume 1 000 000 Sk, ako aj náhradu trov konania pred ústavným súdom.

V podaní z 25. júla 2006 doručenom ústavnému súdu 27. júla 2006 sťažovateľka prostredníctvom splnomocneného právneho zástupcu oznámila, že súhlasí s upustením od verejného ústneho pojednávania v predmetnej veci. V prílohe uvedeného podania doručila ústavnému súdu vyčíslenie požadovanej náhrady trov konania pre ústavným súdom v sume 111 459,50 Sk.

Na základe výzvy ústavného súdu zo 17. júla 2006 sa k sťažnosti vyjadril okresný súd listom sp. zn. Spr. 925/06 z 28. augusta 2006, doručeným ústavnému súdu 6. septembra 2006, v ktorom okrem podrobného prehľadu procesných úkonov v priebehu posudzovaného konania uviedol: „...Sťažovateľ nespôsobil žiadne prietahy v konaní. (...) Z obsahu a priebehu procesných úkonov je zrejmé, že zákonná sudkyňa vo veci koná. Nezistil som žiadne prietahy v konaní zo strany sudkyne, medzi jednotlivými úkonmi sú krátke časové intervaly, najmä s prihliadnutím na stav v oddelení sudkyne v uplynulom období (roky 2001- 2006), kedy mala v priemere 463 nerozhodnutých občianskoprávných vecí ročne.

Podľa vyjadrenia zákonnej sudkyne výsluch konateľa spoločnosti, ktorý je štatutárnym zástupcom odporcu, považuje pre objektívne zistenie skutkového stavu za potrebné, a to i napriek tomu, že podal písomné vyjadrenie k návrhu. V tejto súvislosti

poukazuje na to, že aj sám právny zástupca navrhovateľky navrhol ako jeden z dôkazov výsluch účastníkov konania, pričom štatutárnym zástupcom odporcu, ktorý je účastníkom konania je jeho konateľ Š. P..

Už v návrhu zástupca navrhovateľa uvádza nielen adresu sídla spoločnosti, ale i adresu konateľa spoločnosti, sám žiadal písomnosti doručovať na adresu konateľa spoločnosti. V priebehu celého konania nebol dôvod a nebolo možné odporcovi ustanoviť opatrovníka.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti považujem úkony smerujúce k zisteniu skutkového stavu zákonnej sudkyne za účelné a hospodárne. Prieťahy v konaní neboli zavinené subjektívnym ani objektívnym konaním súdu.

Z tohto dôvodu navrhujem, aby Ústavný súd rozhodol tak, že právo E. G. na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov, zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy SR ako aj právo na prerokovanie veci súdom v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd nebolo porušené a požadované primerané zadosťučinenie jej neprizná.“

Predseda okresného súdu ústavnému súdu zároveň oznámil, že súhlasí s prerokovaním sťažnosti sťažovateľky bez nariadenia ústneho pojednávania.

Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s ich stanoviskami, ako aj s obsahom súdneho spisu okresného súdu týkajúceho sa posudzovaného konania dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci. Senát ústavného súdu prerokoval sťažnosť na svojom zasadnutí bez prítomnosti účastníkov, ich zástupcov a verejnosti len na základe predložených listín a obsahu spisu okresného súdu vo veci sp. zn. NM-14 C 15/2001.

II.

Z obsahu sťažnosti a k nej priložených písomností, z vyjadrení účastníkov konania, ako aj z obsahu na vec sa vzťahujúceho súdneho spisu ústavný súd zistil nasledovný priebeh a stav konania v predmetnej veci.

Dňa 5. januára 2001 bola okresnému súdu doručená žaloba sťažovateľky proti žalovanému, ktorou sa domáhala určenia neplatnosti kúpnej zmluvy uzatvorenej so žalovaným 13. novembra 2000 ohľadne nehnuteľností v katastrálnom území Č., žiadajúc zároveň uloženie povinnosti Katastrálnemu odboru Okresného úradu N. „... *obnoviť stav (...), ako bol pred povolením vkladu...*“

V návrhu bola označená adresa konateľa žalovanej obchodnej spoločnosti, pričom právny zástupca sťažovateľky súčasne uviedol, že sídlo žalovaného sa na adrese uvedenej vo výpise z obchodného registra nenachádza a navrhol, aby všetky písomnosti súd doručoval na súkromnú adresu jediného spoločníka a konateľa žalovanej spoločnosti - pána Š. P.. Sťažovateľka v návrhu zároveň žiadala vydať predbežné opatrenie, ktorým sa žalovanému zakáže nakladať s dotknutým nehnuteľným majetkom nachádzajúcim sa v katastrálnom území Č..

Okresný súd uznesením č. k. 14 C 15/2001-13 z 29. januára 2001 rozhodol o predbežnom opatrení. Predbežné opatrenie bolo doručované žalovanému na adresu konateľa a jediného spoločníka, ale v úložnej dobe nebolo adresátom prevzaté. Na základe pokynu zákonnej sudkyne z 13. marca 2001 bolo doručované i na adresu sídla spoločnosti, odkiaľ sa zásielka vrátila neprevzatá s tým, že ako nová adresa pre doručovanie bola súdu oznámená adresa konateľa.

Dňa 27. júna 2001 bol vo veci nariadený termín pojednávania na 19. september 2001. Súčasne bolo doručované žalovanému aj Okresnému úradu N. odbor katastrálny, predbežné opatrenie. Štatutárny zástupca žalovaného zásielku prevzal 14. augusta 2001. Nariadený termín pojednávania bol 10. septembra 2001 zrušený z dôvodu práceneschopnosti zákonnej sudkyne. Ďalší termín pojednávania bol nariadený na 3. december 2001, a to na základe úpravy zákonnej sudkyne z 19. októbra 2001.

Dňa 26. októbra 2001 nahliadol konateľ žalovaného do spisu. Podaním doručeným okresnému súdu 30. novembra 2001 požiadal konateľ žalovaného o ospravedlnenie neúčasti na pojednávaní z dôvodu práceneschopnosti. Pojednávanie bolo odročené na 13. február

2002.

Dňa 5. februára 2002 bolo okresnému súdu doručené podanie nového právneho zástupcu sťažovateľky, označené ako „... *Doplnenie odôvodnenia návrhu na začatie konania, úprava petitu návrhu na začatie konania*“.

Dňa 12. februára 2002 konateľ žalovaného telefonicky požiadal okresný súd o zasielanie zásielok na novú adresu žalovaného: Z., spol. s r.o., N..

Okresný súd v uvedený deň telefonicky oznámil právnemu zástupcovi sťažovateľky odročenie pojednávania na 10. apríl 2002 s odôvodnením, že konateľ žalovaného si neprevzal zásielku s predvolaním na pojednávanie.

Dňa 20. februára 2002 nahliadol konateľ žalovaného do spisu.

Faxovým podaním doručeným okresnému súdu 9. apríla 2002 konateľ žalovaného ospravedlnil svoju neúčast' na pojednávaní nariadenom na 10. apríl 2002 z dôvodu práceneschopnosti (od 4. marca 2002) s tým, že sa má podrobiť operácii, pričom následná rekonvalescencia a liečebný pobyt si celkovo vyžadujú obdobie práceneschopnosti v dĺžke približne dvoch mesiacov.

Pojednávanie bolo odročené na 12. jún 2002. Zákonná sudkyňa zároveň nariadila doručiť žalovanému žalobu a zmenu žaloby (podanie doručené okresnému súdu 5. februára 2002).

Dňa 9. mája 2002 sa na súd dostavil advokát JUDr. I. R. (predložiac splnomocnenie na zastupovanie žalovaného vo veci z 9. mája 2002), ktorému boli doručené písomnosti, ktoré mali byť podľa pokynu pôvodne zaslané žalovanému. Zároveň mu bolo oznámené, že termín pojednávania je nariadený na 12. jún 2002.

Podaním doručeným okresnému súdu 23. mája 2002 právny zástupca žalovaného

požiadal o zmenu termínu pojednávania. Uviedol, že konateľ žalovaného je po operácií, je potrebná rehabilitačná liečba v trvaní dvoch až troch týždňov s následným liečebným pobytom v kúpeľoch v trvaní ďalších štyroch týždňov a z toho dôvodu nie je možné, aby sa v stanovený termín dostavil. Pretože konateľ žalovaného sa chce zúčastniť pojednávania, žiadal, aby súd zrušil termín nariadený na 12. jún 2002 a určil nový, na ktorý sa so žalovaným dostavia.

Pojednávanie bolo odročené na 18. september 2002. Právny zástupca žalovaného bol vyzvaný, aby v lehote 20 dní zaslal súdu vyjadrenie k podanému návrhu.

Dňa 24. júla 2002 bol okresnému súdu doručený návrh žalovaného na zrušenie predbežného opatrenia a dôkazy, na ktoré sa odvolával. Dňa 9. septembra 2002 bolo súdu doručené vyjadrenie právneho zástupcu žalovaného k žalobe.

V dňoch 16. septembra 2002 a 17. septembra 2002 bolo právnym zástupcom žalovaného a sťažovateľky telefonicky oznámené, že pojednávanie nariadené na 18. september 2002 bude odročené z dôvodu práceneschopnosti zákonnej sudkyne.

Dňa 17. decembra 2002 bol zákonnou sudkyňou nariadený nový termín pojednávania na 26. február 2003.

Podaním doručeným okresnému súdu 20. februára 2003 žiadal právny zástupca žalovaného o zrušenie termínu pojednávania z dôvodu kolízie jeho termínu s termínom hlavného pojednávania v trestnej veci vedenej Okresným súdom Nitra, v ktorej vystupoval ako obhajca. Zároveň uviedol, že konateľ žalovaného nesúhlasí s tým, aby bol zastupovaný iným advokátom.

Okresný súd pojednávanie odročil na 19. máj 2003. Podaním doručeným okresnému súdu 15. mája 2003 právny zástupca žalovaného opätovne žiadal o zmenu termínu pojednávania, tentokrát z dôvodu kolízie jeho termínu s termínom hlavného pojednávania v trestnej veci vedenej v prvom stupni Krajským súdom v Nitre, v ktorej vystupoval ako

obhajca. Zároveň uviedol, že konateľ žalovaného nesúhlasí s tým, aby bol zastupovaný iným advokátom.

Pojednávanie bolo pôvodne odročené na 10. september 2003 a neskôr na základe pokynu zákonnej sudkyne (z 13. augusta 2003) bol tento termín zmenený na 29. október 2003.

Podaním doručeným okresnému súdu 27. októbra 2003 právny zástupca žalovaného oznámil, že žalovanému vypovedal plnú moc. Ako prílohu predložil výpoveď právneho zastúpenia z 23. októbra 2003. Na pojednávanie sa dostavil konateľ žalovaného, sťažovateľka a jej právny zástupca sa nedostavili kvôli dopravnej nehode, ktorú mali cestou na pojednávanie. Následne bolo uznesením rozhodnuté, že okresný súd bude pojednávať v ich neprítomnosti. Konateľ žalovaného uviedol, že nebude vypovedať bez prítomnosti svojho zástupcu. Pretože jeho právny zástupca mu plnú moc vypovedal, čo mu bolo oznámené 28. októbra 2003, uviedol, že si chce zvoliť nového právneho zástupcu. Pojednávanie bolo odročené na 3. marec 2004.

Uznesením z 29. októbra 2003 okresný súd zamietol návrh žalovaného na zrušenie predbežného opatrenia. Podaním doručeným okresnému súdu 8. decembra 2003 podal žalovaný proti tomuto uzneseniu odvolanie. Právny zástupca sťažovateľky sa k odvolaniu vyjadril 23. decembra 2003. Spis bol predložený Krajskému súdu v Trenčíne (ďalej aj „krajský súd“) 5. januára 2004. Následne 8. januára 2004 bol zrušený termín pojednávania nariadeného na 3. marec 2004 s tým, že termín pojednávania bude obratom stanovený po rozhodnutí krajského súdu o odvolaní. Uznesením z 30. januára 2004 odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil. Spis bol okresnému súdu vrátený 1. marca 2004. Okresný súd obratom doručoval rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne právnenému zástupcovi sťažovateľky a žalovanému.

Dňa 16. marca 2004 žiadal právny zástupca sťažovateľky o určenie termínu pojednávania. Zákonná sudkyňa 25. augusta 2004 nariadila termín pojednávania na 25. október 2004.

Dňa 22. októbra 2004 nový právny zástupca žalovaného - advokát JUDr. M. R. telefonicky oznámil, že štatutárny zástupca žalovaného je práceneschopný a z uvedeného dôvodu sa nedostavia na nariadené pojednávanie. Žiadal, aby pojednávanie bolo odročené. Dňa 22. októbra 2004 bolo súdu doručené faxové podanie právneho zástupcu žalovaného, v ktorom ako prílohy uviedol splnomocnenie a potvrdenie o dočasnej práceneschopnosti konateľa žalovaného (toto potvrdenie nebolo súčasťou faxového podania, jeho originál bol doručený okresnému súdu 25. októbra 2004 spolu s originálom splnomocnenia). Pojednávanie bolo odročené na 24. január 2005.

Faxovým podaním z 21. januára 2005 sa právny zástupca žalovaného ospravedlnil z neúčasti na pojednávaní z dôvodu sprevádzania manželky do nemocnice. Po zistení omylu súdnej kancelárie, ktorá v predvolaní na pojednávanie uviedla nesprávny dátum (21. január 2005) a oznámení tejto skutočnosti právnomu zástupcovi žalovaného, sa aj z tohto termínu ospravedlnil. Pojednávanie bolo odročené na 20. apríl 2005.

Podaním doručeným okresnému súdu 10. februára 2005 podal žalovaný opätovne návrh na zrušenie predbežného opatrenia.

Dňa 20. apríla 2005 sa na pojednávania riadne a včas dostavila sťažovateľka, jej právny zástupca a konateľ žalovaného. Nedostavil sa právny zástupca žalovaného. K veci sa vyjadril právny zástupca sťažovateľky, ktorý zotrval na podaných návrhoch. Bolo rozhodnuté o zmene petitu návrhu, žalovaný žiadal o odročenie pojednávania, uviedol, že na pojednávaní nemá žiadne doklady, že jeho právny zástupca mal nehodu, pričom on chce využiť svoje právo, aby mal na súde právneho zástupcu. Pojednávanie bolo odročené na 25. máj 2005. Právny zástupca žalovaného bol na nový termín pojednávania predvolaný písomne s tým, že mu bolo uložené, aby pod hrozbou poriadkovej pokuty oznámil súdu, z akého dôvodu sa nedostavil na pojednávanie konané 20. apríla 2005 a doložil do súdneho spisu doklad preukazujúci túto skutočnosť. Bol upozornený, že ak sa na ďalšie pojednávanie nedostaví, súd bude pojednávať podľa § 101 ods. 2 OSP v jeho neprítomnosti.

Uznesením z 29. apríla 2005 zamietol okresný súd návrh žalovaného na zrušenie

predbežného opatrenia.

Podaním doručeným okresnému súdu 18. mája 2005 žiadal konateľ žalovaného o odročenie termínu pojednávania na neskorší termín z dôvodu dlhodobej práceneschopnosti (od 3. mája 2005 so stanoveným dátumom kontroly 31. mája 2005). Súčasne doručil okresnému súdu odvolanie splnomocnenia svojmu právnomu zástupcovi – advokátovi JUDr. M. R. (zo 16. mája 2005).

Podaním z 24. mája 2005 sa žalovaný odvolal proti uzneseniu okresného súdu o zamietnutí návrhu na zrušenie predbežného opatrenia. Pojednávanie nariadené na 25. máj 2005 bolo odročené na neurčito.

Žalovaný bol vyzvaný na zaplatenie súdneho poplatku za podané odvolanie a právnomu zástupcovi sťažovateľky bolo na základe pokynu zákonnej sudkyne z 25. mája 2005 toto odvolanie zaslané na vyjadrenie.

Spis bol predložený Krajskému súdu v Trenčíne 22. júna 2005. Uznesením krajského súdu z 15. júla 2005 bolo napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa potvrdené. Okresnému súdu bol spis vrátený 22. júla 2005.

Rozhodnutie odvolacieho súdu vo veci návrhu na zrušenie predbežného opatrenia bolo 28. júla 2005 zaslané právnomu zástupcovi sťažovateľky a konateľovi žalovaného.

Dňa 1. augusta 2005 nahliadol konateľ žalovaného do spisu.

Podaním doručeným okresnému súdu 22. septembra 2005 oznámil konateľ žalovaného, že v auguste tohto roku dostal dva infarkty myokardu a bol hospitalizovaný v nemocnici. Následne podstúpil dva operačné zákroky v Bratislave. Oznámil, že je dlhodobo práceneschopný a navrhol odročiť plánované pojednávanie na neurčito. Predložil súdu potvrdenie o práceneschopnosti vystavené 9. augusta 2005.

Zákonná sudkyňa 19. októbra 2005 nariadila termín pojednávania na 16. január 2006, súčasne uložila súdnej kancelárii vyzvať konateľa žalovaného, aby v lehote 10 dní oznámil, kto bude žalovaného zastupovať.

Podaním doručeným okresnému súdu 12. januára 2006 požiadal konateľ žalovaného o ospravedlnenie neúčasti na pojednávaní a o zrušenie termínu pojednávania. Okrem iného uviedol, že jeho práceneschopnosť naďalej trvá.

Pojednávanie nariadené na 16. január 2006 bolo odročené na neurčito s tým, že konateľ žalovaného bude vypočutý na dožiadanom súde, prípadne v domácom prostredí podľa predchádzajúceho doporučenia ošetrojúceho lekára.

Dňa 16. januára 2006 bolo v zmysle pokynu zákonnej sudkyne zasielané Okresnému súdu Nitra dožiadanie o výsluch štatutárneho zástupcu žalovaného, a to buď na Okresnom súde Nitra alebo prípadne v domácom prostredí (podľa predchádzajúceho vyjadrenia jeho ošetrojúceho lekára). Spis bol Okresnému súdu Nitra doručený 20. januára 2006.

Okresný súd Nitra vyzval 23. januára 2006 konateľa žalovaného (Š. P.), aby v lehote 10 dní oznámil meno a adresu svojho ošetrojúceho lekára. Podaním doručeným 17. marca 2006 oznámil konateľ žalovaného adresu a meno svojho ošetrojúceho lekára, ktorého Okresný súd Nitra 3. apríla 2006 požiadal, aby v lehote 5 dní písomne oznámil predpokladanú dĺžku práceneschopnosti konateľa žalovaného, uviedol či je schopný zúčastniť sa výsluchu na Okresnom súde Nitra, alebo či odporúča vykonať výsluch pacienta v jeho domácom prostredí.

Listom doručeným okresnému súdu 24. apríla 2006 ošetrojúci lekár doporučil vykonať výsluch konateľa žalovaného v domácom prostredí.

Dňa 5. júna 2006 bola Okresnému súdu Nitra doručená urgencia vybavenia dožiadania zo strany okresného súdu. Dňa 6. júna 2006 zaslal Okresný súd Nitra konateľovi žalovaného oznámenie, že jeho výsluch sa uskutoční 26. júna 2006. Táto skutočnosť bola

zároveň oznámená sťažovateľke a jej právnomu zástupcovi. Konateľ žalovaného zásielku prevzal 26. júna 2006.

Z úradného záznamu zo dňa 26. júna 2006 je zrejmé, že bol vykonaný pokus o výsluch konateľa žalovaného v mieste jeho bydliska. Konateľ žalovaného vypočutý nebol, pretože sa v mieste svojho bydliska v uvedený čas nezdržoval.

Dňa 30. júna 2006 nariadil Okresný súd Nitra ďalší termín výsluchu konateľa žalovaného a to na 31. júl 2006.

Podľa úradného záznamu z 31. júla 2006 v uvedený deň štatutárny zástupca žalovaného oznámil, že v stanovenom termíne výsluchu nebude doma, pretože je na ceste k svojmu obvodnému lekárovi z dôvodu náhlej srdcovej nevoľnosti.

Dňa 4. augusta 2006 vrátil Okresný súd Nitra spis okresnému súdu bez vybavenia dožiadania.

III.

3.1 Podľa ustanovenia čl. 48 ods. 2 prvej vety ústavy: „Každý má právo, aby sa jeho vec prerokovala bez zbytočných prietahov...“

Podľa ustanovenia čl. 6 ods. 1 prvej vety dohovoru: „Každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola (...) v primeranej lehote prejednaná (...) súdom...“

Povinnosťou súdov, vyplývajúcou zo základného práva účastníkov súdneho konania na prerokovanie ich vecí bez zbytočných prietahov, v kontexte medzinárodných záväzkov Slovenskej republiky garantovať právo na prerokovanie vecí v primeranej dobe vyplývajúce z čl. 6 ods. 1 dohovoru, je zabezpečiť odstránenie stavu právnej neistoty osoby domáhajúcej sa súdneho rozhodnutia, v primeranej dobe (obdobne napr. III. ÚS 111/04, III. ÚS 11/05, III. ÚS 81/05).

Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota neodstráni. K vytvoreniu želateľného stavu, t. j. stavu právnej istoty, dochádza až právoplatným súdnym rozhodnutím v prerokúvanej veci. Preto na splnenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy nestačí, aby všeobecné sudy vec prerokovali, prípadne vykonali rôzne úkony bez ohľadu na ich počet (napr. I. ÚS 10/98, III. ÚS 29/03).

Otázku existencie zbytočných prietáhov v konaní a tým aj porušenia základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy alebo práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, skúma ústavný súd vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti prípadu podľa právnej a faktickej zložitosti veci, podľa správania účastníka konania a spôsobu, akým v konaní postupoval súd (obdobne napr. III. ÚS 175/04, III. ÚS 229/04).

3.2 Predmetom posudzovaného konania je civilná žaloba sťažovateľky, ktorou sa domáha určenia neplatnosti právneho úkonu - kúpnej zmluvy týkajúcej sa prevodu nehnuteľností. Žaloby tohto typu tvoria štandardnú súčasť rozhodovacej činnosti všeobecných súdov, pričom z vyjadrení účastníkov konania pred ústavným súdom ani zo spisu okresného súdu sp. zn. NM-14 C 15/2001, týkajúceho sa predmetnej veci, nevyplýva žiadna skutočnosť svedčiaca o osobitnej právnej alebo skutkovej zložitosti veci. Posudzované konanie teda nemožno hodnotiť ako právne alebo fakticky zložitú vec.

3.3 Ústavný súd, skúmajúc správanie sťažovateľky v tomto konaní, nezistil žiadne okolnosti, v dôsledku ktorých by mohlo dôjsť k závažnejšiemu spomaleniu postupu okresného súdu pri prerokovaní a rozhodnutí uvedenej právnej veci. Tento záver potvrdzuje aj samotné vyjadrenie okresného súdu k sťažovateľkinej ústavnej sťažnosti.

3.4 Napriek uvedeným skutočnostiam sa v súčasnom období posudzované konanie nachádza v stave, keď po viac ako päť a pol roku po podaní žaloby nebolo vo veci súdom prvého stupňa rozhodnuté a zatiaľ nebolo vykonané ani rozsiahlejšie dokazovanie. Ústavný súd preto skúmal, či v uvedenom konaní došlo k zbytočným prietáhom aj pomocou ďalšieho hodnotiaceho kritéria, ktorým je postup okresného súdu.

Ten po začatí konania v relatívne krátkom čase rozhodol o sťažovateľkinom návrhu na vydanie predbežného opatrenia (29. januára 2001), meritórne však vec v prvom roku konania neprejednával. Z dvoch nariadených pojednávanií v roku 2001 bolo prvé (malo sa konať 19. septembra 2001) odročené z dôvodov na strane okresného súdu (praceneschopnosť zákonnej sudkyne) a druhé (malo sa konať 3. decembra 2001) z dôvodov na strane žalovaného (praceneschopnosť od 26. novembra 2001).

Až v druhom roku konania (9. mája 2002) bola právnomu zástupcovi žalovaného doručená žaloba, ako aj jej zmena (podanie právneho zástupcu sťažovateľky zo 4. februára 2002). Žalovaný sa prostredníctvom právneho zástupcu k žalobe vyjadril 9. septembra 2002. Okresný súd v roku 2002 vo veci nepojednával ani raz. Zo štyroch nariadených termínov pojednávania (13. február 2002, 10. apríl 2002, 12. jún 2002 a 18. september 2002) bolo pojednávanie v troch prípadoch zrušené z dôvodov na strane žalovaného (v prvom prípade neprevzal konateľ žalovaného poštovú zásielku obsahujúcu predvolanie na pojednávanie, v ďalších dvoch prípadoch sa ospravedlnil zo zdravotných dôvodov) a v jednom prípade sa pojednávanie neuskutočnilo z dôvodov na strane okresného súdu (praceneschopnosť zákonnej sudkyne).

V treťom roku konania (2003) nariadil okresný súd pojednávanie trikrát (pojednávania boli nariadené na 26. február 2003, na 19. máj 2003 a na 29. október 2003), vec však meritórne neprerokúval. V dvoch prípadoch bolo pojednávanie odročené s ohľadom na kolíziu termínov právneho zástupcu žalovaného a v jednom prípade sa konateľ žalovaného odmietol k veci vyjadriť s odôvodnením, že jeho právny zástupca mu deň pred pojednávaním oznámil vypovedanie splnomocnenia.

Začiatkom roka 2004 (štvrtý rok konania) mal byť termín pojednávania stanovený bez zbytočného odkladu po vrátení spisu Krajským súdom v Trenčíne po rozhodnutí o odvolaní žalovaného vo veci jeho návrhu na zrušenie predbežného opatrenia. Spis bol okresnému súdu vrátený 1. marca 2004. Termín pojednávania však zákonná sudkyňa stanovila až koncom augusta 2004 na 25. október 2004. Pojednávanie bolo odročené z dôvodu praceneschopnosti konateľa žalovaného.

V piatom roku konania (2005) nariadil okresný súd pojednávania na 24. január 2005, na 20. apríl 2005 a na 25. máj 2005. Prvé pojednávanie odročil akceptujúc ospravedlnenie právneho zástupcu žalovaného. Okresný súd pojednával vo veci 20. apríla 2005. Konateľ žalovaného sa odmietol k veci vyjadriť bez prítomnosti svojho právneho zástupcu, ktorý mal mať cestou na pojednávanie nehodu. Pojednávanie nariadené na 25. máj 2005 sa neuskutočnilo v dôsledku práceneschopnosti konateľa žalovaného (oznámenej 18. mája 2005), namiesto toho bol spis predložený Krajskému súdu v Trenčíne na konanie o odvolaní žalovaného proti zamietnutiu jeho návrhu na zrušenie predbežného opatrenia okresným súdom (uznesením z 29. apríla 2005). Podaním doručeným okresnému súdu 22. septembra 2005 oznámil konateľ žalovaného, že v dôsledku vážnych zdravotných komplikácií, ku ktorým došlo v auguste 2005 bude dlhodobo práceneschopný a navrhol odročiť pojednávanie na neurčito.

V priebehu roka 2006 sa okresný súd pokúsil o vypočutie konateľa žalovaného prostredníctvom dožiadaného súdu v mieste bydliska.

Dobu posudzovaného konania nemožno vzhľadom na charakter veci a stav v ktorom sa toto konanie v súčasnosti nachádza považovať za primeranú v zmysle čl. 6 ods. 1 dohovoru. Je nepochybné, že doba konania bola ovplyvnená predovšetkým opakovaným odročovaním pojednávania kvôli neustanoveniu sa konateľa a jediného spoločníka žalovaného prípadne jeho právnych zástupcov na pojednávania z rôznych dôvodov (vrátane dôvodov zdravotných pokiaľ ide o konateľa žalovaného).

Povinnosťou súdu v občianskom súdnom konaní je poskytnúť jeho účastníkom súdnu ochranu v rozsahu a za podmienok stanovených v zákone (z procesného hľadiska predovšetkým v Občianskom súdnom poriadku), spôsobom rešpektujúcim základné ústavnoprosesné princípy zakotvené v čl. 46 až 48 ústavy. V uvedených ustanoveniach sú garantované základné procesné práva účastníka občianskeho súdneho konania zahŕňajúce okrem iného právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov, právo byť prítomný pri prerokovaní svojej veci a mať možnosť vyjadriť sa ku všetkým vykonávaným dôkazom, právo na právnu pomoc v konaní, ako aj právo vyjadriť sa k tvrdeniam protistrany a mať

možnosť predniesť súdu svoju argumentáciu za podmienok porovnateľných s podmienkami druhej strany.

Povinnosťou súdu je dbať na ochranu uvedených práv a v prípade ich kolízie spôsobenej spôsobom ich uplatňovania zo strany účastníkov v civilnom sporovom konaní, ktoré je vo svojej podstate kontradiktórne, zabezpečiť ich spravodlivú rovnováhu.

V tejto súvislosti ústavný súd pripomína, že v sporovom konaní nesú účastníci konania (strany sporu) vo výraznej miere zodpovednosť za jeho výsledok, predovšetkým z hľadiska náležitej formulácie žalobného návrhu, predkladania, resp. navrhovania dôkazov na podporu svojich tvrdení, rešpektovania sudcovských a zákonných lehôt a ďalšej procesnej aktivity v záujme ochrany svojich práv a právom chránených záujmov. Občiansky súdny poriadok im taktiež ukladá procesnú povinnosť prispieť k tomu, aby sa dosiahol účel konania poskytnutím potrebnej súčinnosti súdu (§ 101 ods. 1 OSP).

Na strane druhej, len čo sa konanie začalo, postupuje v ňom súd i bez ďalších návrhov tak, aby bola vec čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá (§ 100 ods. 1 prvá veta OSP). Súd pokračuje v konaní, aj keď sú účastníci nečinní. Ak sa riadne predvolaný účastník nedostaví na pojednávanie ani nepožiadal z dôležitého dôvodu o odročenie, môže súd vec prejednať v neprítomnosti takého účastníka, prihliadnuc na obsah spisu a dosiaľ vykonaných dôkazov (§ 101 ods. 2 OSP). V záujme autoritatívneho vynútenia náležitej súčinnosti potrebnej pre riadny postup v konaní priznáva Občiansky súdny poriadok súdu právomoc uložiť osobe hrubo sťažujúcej postup konania za stanovených podmienok poriadkovú pokutu (§ 53 OSP). Ak je to účelné, môže súd konajúci vo veci o vykonanie dôkazu dožiadať iný súd alebo vykonať dôkaz mimo pojednávania (§ 122 ods. 2 prvá veta OSP).

Argumentácia okresného súdu o potrebe vypočítať konateľ a žalovaného, ako objektívnej skutočnosti limitujúcej dĺžku posudzovaného konania (vzhľadom na dlhodobú opakovanú neúčast' konateľ a žalovaného na pojednávaniach) by bola ústavne akceptovateľná, ak by bola podložená zodpovedajúcou procesnou aktivitou okresného súdu

v priebehu konania, smerujúcou k zabezpečeniu spravodlivej rovnováhy medzi právami žalovaného a právom sťažovateľky na prerokovanie jej veci bez zbytočných priet'ahov.

Okresný súd však postupoval v posudzovanom konaní neefektívne, o čom okrem iného svedčí aj skutočnosť, že v rámci prípravy meritórneho prerokovania veci doručoval žalobu na vyjadrenie žalovanému (resp. jeho právnomu zástupcovi) po viac ako roku od začiatku konania. V období rokov 2001 až 2005 okresný súd opakovane akceptoval neúčasť konateľa žalovaného a jeho právnych zástupcov na pojednávaniach, v podstate iba berúc na vedomie nimi uvádzané dôvody (pre ktoré sa nemohli pojednávania zúčastniť) bez toho, aby bližšie preveril a zvažil ich závažnosť a relevanciu, najmä z hľadiska, či naozaj zásadným spôsobom bránia konateľovi a jedinému spoločníkovi žalovaného v účasti na pojednávaniach a v uplatnení jeho procesných práv a či z jeho strany nejde o snahu účelovo predlžovať konanie (najmä ak konateľ žalovaného neposkytoval vždy dostatočnú súčinnosť pokiaľ ide o preberanie súdnych zásielok, v obdobiach medzi pojednávaniach opakovane osobne nahliadal do spisu a bol procesne aktívny pokiaľ ide o návrhy na zrušenie predbežného opatrenia okresného súdu zakazujúceho mu nakladať s nehnuteľným majetkom, ktorý bol predmetom spornej kúpnej zmluvy, pričom neúčasť na nariadených pojednávaniach oznamoval a ospravedlňoval on alebo jeho právny zástupcovia z rôznych dôvodov spravidla len niekoľko dní pred stanoveným termínom pojednávania a v prípadoch vopred známych organizačných dôvodov brániacich v účasti na pojednávaniach jeho právnym zástupcom nesúhlasil so substitučným zastúpením svojho právneho zástupcu iným advokátom).

Pokiaľ opakovaná neúčasť konateľa žalovaného na pojednávaniach nadobúdala charakter dlhodobo pretrvávajúceho stavu, bolo povinnosťou okresného súdu vyplývajúcou z čl. 48 ods. 2 ústavy a z čl. 6 ods. 1 dohovoru, v spojení s § 100 ods. 1 prvá veta a § 101 ods. 2 OSP, preveriť pomery konateľa žalovaného z hľadiska dôvodov jeho neúčasti na pojednávaniach a zvažiť, či sú dané podmienky pre vynútenie potrebnej súčinnosti súdom uplatnením poriadkových opatrení (§ 53 OSP), alebo je potrebné v záujme ochrany práv žalovaného postupovať osobitným spôsobom v súlade s § 122 ods. 2 OSP.

Až do októbra 2005 bol okresný súd v tomto smere pasívny a jeho postup v predmetnej veci počas prvých piatich rokov konania nemožno považovať za zlučiteľný so základným právom sťažovateľky na prerokovanie jej veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy. Ústavný súd preto dospel k záveru, že základné právo sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj jej právo na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru bolo postupom okresného súdu v posudzovanom konaní porušené (bod 1 výroku nálezu).

3.5 Podľa čl. 127 ods. 2 druhej vety ak porušenie práv alebo slobôd vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal. Ústavný súd môže zároveň (...), zakázať pokračovanie v porušovaní základných práv a slobôd alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom...

Pretože ústavný súd zistil, že postupom okresného súdu došlo k porušeniu základného práva sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj jej práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, prikázal okresnému súdu, aby vo veci konal bez zbytočných prietáhov a odstránil tak stav právnej neistoty, v ktorej sa sťažovateľka nachádza (bod 2 výroku nálezu).

3.6 Sťažovateľka vo svojej sťažnosti žiadala o priznanie finančného zadosťučinenia vo výške 1 000 000 Sk z dôvodu nemajetkovej ujmy spôsobenej pretrvávajúcim stavom právnej neistoty v súvislosti s posudzovaným konaním, ako aj z dôvodu jej „...*materiálnej ujmy*“, spočívajúcej v ušlom zisku na nájomnom, v nákladoch, ktoré bude potrebné vynaložiť na opravu nehnuteľnosti po jej prevzatí a v sankčnom postihu zo strany daňových orgánov za oneskorené splnenie daňovej povinnosti súvisiacej so sporným prevodom nehnuteľností v dôsledku nezaplatenia kúpnej ceny žalovaným.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadost'učinenie.

Pretože porušenie základného práva sťažovateľky, ktoré ústavný súd zistil, nemožno napraviť obnovením stavu pred jeho porušením a výrok ústavného súdu deklarujúci toto porušenie nemožno vzhľadom na okolnosti prípadu považovať za dostatočnú a účinnú nápravu, priznal ústavný súd sťažovateľke primerané finančné zadost'učinenie.

Ústavný súd považoval v tomto prípade za primerané priznať finančné zadost'učinenie v sume 60 000 Sk, zohľadňujúc predmet, charakter a dobu posudzovaného konania, stav v ktorom sa toto konanie v súčasnosti nachádza, dĺžku obdobia v ktorom bol postup okresného súdu poznačený zbytočnými priet'ahmi v konaní (takmer päť rokov) a s tým spojenú nemajetkovú ujmu sťažovateľky spôsobenú pretrvávajúcim stavom právnej neistoty (bod 3 výroku nálezu). Pokiaľ ide o sťažovateľkou požadovanú náhradu majetkovej škody, ústavný súd dospel k záveru, že posúdenie otázky jej prípadného vzniku, ako aj rozsahu závisí v danom prípade od výsledku posudzovaného konania, teda od rozhodnutia okresného súdu v merite predmetnej veci. V konaní podľa čl. 127 ústavy, ktorého predmetom je posúdenie namietaného porušenia základného práva účastníka súdneho konania na prerokovanie jeho veci bez zbytočných priet'ahov, však ústavný súd nemá právomoc prejedikovať výsledok posudzovaného sporového konania pred všeobecným súdom (obdobne napr. III. 175/04). Ústavný súd preto návrhu na priznanie finančného zadost'učinenia vo zvyšnej časti nevyhovel (bod 5 výroku nálezu).

3.7 Sťažovateľka prostredníctvom svojho právneho zástupcu žiadala, aby jej ústavný súd priznal náhradu trov konania pred ústavným súdom v sume 111 459,50 Sk, pozostávajúcu z náhrady trov právneho zastúpenia, spočívajúcich v odmene právneho zástupcu za úkony právnej služby realizované v roku 2006 (prevzatie a príprava zastúpenia, vrátane prvej porady s klientom - 18 650 Sk, rokovanie s klientom v dĺžke troch hodín - 55 950 Sk a podanie sťažnosti ústavnému súdu - 18 650 Sk), v režijnom paušále a dane z pridanej hodnoty. Právny zástupca sťažovateľky pri vyčíslení trov právneho zastúpenia

vychádzal, pokiaľ ide o základnú sadzbu tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby, z tarifnej hodnoty predmetu sporu (práva) 3 000 000 Sk.

Ústavný súd pri rozhodovaní o požadovanej náhrade trov vychádzal z ustanovenia § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde, podľa ktorého môže v odôvodnených prípadoch podľa výsledku konania uznesením uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti uhradil inému účastníkovi konania jeho trovy.

Pri stanovení výšky priznanej náhrady trov právneho zastúpenia sťažovateľa vychádzal ústavný súd z ustanovení § 1 ods. 3, § 11 ods. 2, § 14 ods. 1 písm. a) a c), § 16 ods. 3 a § 18 ods. 1 a 3 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška č. 655/2004 Z. z.“) s tým, že predmet konania pred ústavným súdom o sťažnosti v zmysle čl. 127 ústavy je v zásade nevyjadriteľný v peniazoch a je nezameniteľný s primeraným finančným zadosťučinením, alebo s hodnotou predmetu sporu, o ktorom sa koná pred všeobecným súdom (napr. I. ÚS 129/03, III. ÚS 11/05).

Základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby v roku 2006 v konaní pred ústavným súdom predstavuje 2 730 Sk a hodnota režijného paušálu 164 Sk.

V súlade s uvedenými ustanoveniami vyhlášky č. 655/2004 Z. z. priznal ústavný súd sťažovateľke náhradu trov právneho zastúpenia v konaní pred ústavným súdom za dva úkony právnej služby vykonané v roku 2006 (prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom, písomné podanie vo veci - sťažnosť), teda $[2 \times 2\,730 \text{ Sk} + 2 \times 164 \text{ Sk}] + 19\% \text{ DPH}$, spolu 6 888 Sk (bod 4 výroku nálezu).

Náhradu trov právneho zastúpenia v konaní pred ústavným súdom za úkony právnej služby spočívajúce v ďalšej porade alebo rokovaní s klientom za každú aj začatú hodinu [§ 14 ods. 1 písm. b) vyhlášky č. 655/2004 Z. z.] ústavný súd sťažovateľke nepriznal, pretože povaha a náročnosť jej veci potrebu takéhoto úkonu právnej služby nesignalizuje (aj

s ohľadom na skutočnosť, že právny zástupca sťažovateľky v konaní pred ústavným súdom je zároveň jej právnym zástupcom v posudzovanom konaní pred okresným súdom a skutkový stav týkajúci sa priebehu posudzovaného konania, ako aj ďalšie pre vec relevantné skutočnosti mu v čase prípravy a podania ústavnej sťažnosti museli byť z uvedeného dôvodu známe), pričom sťažovateľka ani jej právny zástupca v rámci vyčíslenia uplatnenej náhrady trov konania uskutočnenie a opodstatnenosť uvedeného úkonu právnej služby žiadnym spôsobom nezdôvodnili ani nepreukázali.

Z uvedených dôvodov ústavný súd návrhu na priznanie náhrady trov konania vo zvyšnej časti nevyhovel (bod 5 výroku nálezu).

Priznanú náhradu trov právneho zastúpenia je okresný súd povinný zaplatiť na účet právnej zástupkyne sťažovateľa (§ 31a zákona o ústavnom súde v spojení s § 149 Občianskeho súdneho poriadku).

Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť dňom jeho doručenia účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 3. novembra 2006